

Rolnr. 2012/00388
Hof Den Haag

IB 2001 art 3.26/3.29

Toepassing rekenrente bij overdacht pensioen

Intrekking beroepschrift in cassatie door staatssecretaris van 7 augustus 2013, nr. DGB 2013-3470, n.a.v. uitspraak Hof Den Haag van 8 mei 2013, nr. 2012/00388, ECLI: NL:GHDHA:2013:CA1432

Hof Den Haag oordeelde op 8 mei 2013 dat het verschil tussen de rekenrente (4%) en de gehanteerde rente (3,74%) bij de overdracht van pensioen ten laste van de winst mag komen, omdat art. 3.29 Wet IB alleen geldt bij de jaarwinstbepaling.

Op 13 juni 2013 heeft Hof Den Bosch (nr. 2012/00329 en 2012/00339, ECLI:NL:GHSHE:2013:CA3888) in een zaak waar hetzelfde geschil speelde, de belanghebbende ook in het gelijk gesteld. Daarbij is van belang dat – anders dan voor de bepaling van de jaarwinst in art. 3.29 Wet IB – in art. 3.26 Wet IB geen voorschrift met betrekking tot een minimaal te hanteren rekenrente is opgenomen. Aan de wetsgeschiedenis komt volgens het hof beperkte betekenis toe en de ratio van art. 3.26 Wet IB prevaleert. Die ratio is dat kosten en lasten die rechtstreeks of zijdelings verband houden met wijzigingen in de hoogte van lonen of prijzen na afloop van het jaar in aanmerking te nemen bij de bepaling van de winst over de jaren waarin die wijzigingen optreden.

De staatssecretaris heeft zijn beroepschrift in cassatie tegen de uitspraak van Hof Den Haag ingetrokken en geeft de volgende toelichting:

Onderdeel van het geschil was de vraag of belanghebbende het in de overdrachtswaarde begrepen bedrag betreffende het verschil tussen een rekenrente van 4% en de gehanteerde interestvoet van 3,74% van €14.947 ten laste van haar winst over het jaar 2006 mag brengen. Het Hof heeft geoordeeld dat dit verschil bij de overdracht ten laste van de winst mag komen omdat artikel 3.29 Wet IB 2001 alleen geldt bij de jaarwinstbepaling. Dat oordeel is niet in overeenstemming met het door mij uitgedragen beleid in het besluit van 26 oktober 2009, nr. CPP 2009/1227M, Stcrt. 2009, 16538. Ook geldt als argument dat uit artikel 3.28 Wet IB 2001 a contrario kan worden afgeleid dat artikel 3.26 Wet IB 2001 een rekenrente van 4% veronderstelt.

Hof 's-Hertogenbosch (13 juni 2013, nr. 12/00329 en 12/00339, ECLI:NL:GHSHE:2013:CA3888) heeft onlangs in een zaak waar het zelfde geschil speelde geoordeeld dat uit de wetsgeschiedenis kan worden afgeleid, zoals de Inspecteur heeft gesteld, dat de wetgever bij de invoering van artikel 9a van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 inderdaad heeft beoogd dat voor de waardering van pensioenverplichtingen een rekenrente van ten minste 4% wordt gehanteerd. Anders dan voor de bepaling van de jaarwinst in artikel 3.29 Wet IB 2001, is in artikel 3.26 Wet IB 2001 (respectievelijk zijn voorloper artikel 9a van de Wet op de inkomstenbelasting 1964) geen voorschrift met betrekking tot een minimaal te hanteren rekenrente opgenomen. Naar het oordeel van het Hof komt om die reden aan deze wetsgeschiedenis, mede in het licht van de toenmalige vigerende rentestand en inflatie, dan ook beperkte betekenis toe en prevaleert de ratio van artikel 3.26 Wet IB 2001. Die ratio is kosten en lasten die

rechtstreeks of zijdelings verband houden met wijzigingen in de hoogte van lonen of prijzen na afloop van het jaar in aanmerking te nemen bij de bepaling van de winst over de jaren waarin die wijzigingen optreden. Met deze uitleg kan ik mij verenigen.

Belanghebbende heeft (in het kader van een totaalwinstberekening) de waarde van de onderhavige pensioenverplichtingen berekend naar een interestvoet van 3,74%, welke interestvoet gelijk is aan het U-rendement in december 2006. Niet in geschil is dat de door belanghebbende berekende waarde van deze pensioenverplichtingen gelijk is aan de waarde in het economische verkeer, hetgeen impliceert dat de gehanteerde interestvoet van 3,74% marktconform is. Hieruit volgt dat het hanteren van een rekenrente van 4% ertoe zou leiden dat niet bestaande wijzigingen in de hoogte van lonen of prijzen na afloop van het jaar in aanmerking zouden worden genomen.

Met Hof 's-Hertogenbosch ben ik van mening dat dit in is strijd met de ratio van artikel 3.26 Wet IB 2001. In dit verband wijst ik er nog op dat tussen partijen ook in confesso is dat met het hanteren van een interestvoet van 3,74% geen na-indexatie is beoogd.

Het bepaalde in artikel 3.28 Wet IB 2001 doet aan het vorenstaande niet af. Dit artikel bevat de bewijsregel dat ingeval ten minste een rekenrente van 4% wordt gehanteerd, voor de toepassing van de artikelen 3.26 en 3.27 Wet IB 2001 geen kosten en lasten geacht worden aanwezig te zijn die verband houden met wijzigingen in de hoogte van lonen of prijzen na afloop van het jaar. Artikel 3.28 Wet IB 2001 sluit niet uit dat aannemelijk gemaakt kan worden dat dergelijke kosten en lasten ook niet aanwezig zijn ingeval een lagere rekenrente dan 4% wordt gehanteerd.

Ik zal ook het door mij in het Besluit van 26 oktober 2009, nr. CPP 2009/1227M, ingenomen andersluidende standpunt laten varen. Het besluit zal zo spoedig mogelijk worden aangepast.

*Tegen de uitspraak Hof Den Bosch van 13 juni 2013, nr. 2012/00329,
ECLI: NL:GHSHE:2013:CA3888 is op dezelfde gronden geen cassatie ingesteld.*